

תת"ע 9901/05/17 - מדינת ישראל נגד גידו אייל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 9901-05-17 מדינת ישראל נ' גידו אייל
לפני כבוד השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד בן ארי

המאשימה

נגד

גידו אייל

הנאשם

הכרעת דין

1. ביום 7.11.16 נרשם לנאשם דוח ברירת משפט שעניינו נהיגה במהירות העולה על המותר, בניגוד לתקנה 54א לת"ת, בכך שנהג בדרך בה מותרת נסיעה במהירות 50 קמ"ש במהירות 77 קמ"ש (לאחר הפחתת 5 קמ"ש).
העבירה נאכפה באמצעות מכשיר ממל"ז. הנאשם לא חלק על כך שמכשיר הממל"ז היה תקין, אמין ומכויל היטב. הוא כפר בכך שבמועד האירוע ניצב מפעיל הממל"ז היכן שטען שניצב ומדד את מהירותו. לטענתו לא כך היה.
2. בפרשת התביעה העידו מפעיל הממל"ז השוטר אילן בליץ (להלן: "השוטר") והמתנדב מר רביע (להלן: "המתנדב"). באמצעות השוטר הוגשו הדוח לנאשם (ת/1), דוח פעולה (ת/2) ומסמכים הנוגעים לתקינות וכיול מכשיר הממל"ז בעת האכיפה (ת/3-11). המתנדב ערך זכ"ד. לדבריו לא הבחין בביצוע העבירה שכן היה עסוק בעניין אחר. הוא ציין גם כי איננו מפעיל ממל"ז מוסמך.
3. בחקירתו הנגדית של השוטר התברר כי הוא מדד מהירות הנאשם בהיותו במרחק 155.8 מ' מן הנאשם. מעדות הנאשם עולה כי הוא אינו יכול לומר, כעניין שבעובדה, אם במועד האכיפה אכן ניצב השוטר היכן שטען שניצב ומדד את מהירות נסיעתו. הנאשם טוען כי טענת השוטר איננה מתקבלת על הדעת על פי נתוני האירוע. (ע' 7 ש' 23-31 וע' 8 ש' 1-2). השוטר והמתנדב העידו- וגרסתם לא נסתרה - כי הניידת עמדה מרחק 15 מ' לערך לפני הרמזור בו נמצאת פנייה שמאלה (לחקירת השוטר ראו ע' 8 ש' 3-7; לחקירת המתנדב ראו ע' 9 ש' 26-27).

אין חולק כי במהלך האירוע שלף השוטר את אקדחו. השוטר ציין בכתובים כי עשה כן נוכח התראות. הנאשם, מנקודת מבטו, חש מאוים. אבהיר כבר עתה כי המקום ללבן סוגיה זו אינו בין כותלי בימ"ש זה. אוסיף ואומר כי מכיוון שהתקרית שהביאה את השוטר לשלוף אקדח הייתה מאוחרת למדידה (הנטענת) של מהירות נסיעת הנאשם, לא מצאתי כי יש לסוגיה זו השלכה על ההכרעה המתבקשת בענייננו, היינו אם השוטר ערך את המדידה לנאשם, בוודאי שלא לעניין מידת הדיוק במדידה.

4. בפרשת ההגנה טען הנאשם כי לא עבר את המהירות המותרת במקום. הוא הבחין בשוטר עומד סמוך לרמזור כשבידו אקדח שלוף. הנאשם טוען כי **"לא הראו לי אף פעם מהירות ולא מד מהירות, לא היה דבר כזה"** (ע' 10 ש' 22). עוד הוא טען כי השוטר **"לא יכול למדוד מהירות ולרוץ לנתיב השמאלי לשלוף אקדח ב-100 מ' שהיה בינינו"** (ע' 10 ש' 22-23) וכן **"הוא היה צריך להיות סופרמן ולעצור אותי"** (ע' 10 ש' 25-26).

דין והכרעה

5. ראשית אבהיר כי אין בכוונתי לעסוק בסוגיית ההצדקה שהייתה, אם הייתה, לשליפת נשק כפי שהיה באירוע. מדובר בעניין המצוי בתחום סמכותם וטיפולם של גורמים אחרים. אבהיר עוד כי לסוגיית שליפת הנשק (שאינה שנויה במחלוקת) אין ולא אמורה להיות השלכה על הקביעה אם הנאשם נמדד על ידי השוטר שכן המדידה קודמת, כרונולוגית לאירוע שליפת האקדח ועל כן אין בשליפת האקדח כדי לאצול למפרע את המסקנה בעניין ביצוע או אי ביצוע המדידה. אשר על כן, אם המסקנה תהיה כי הנאשם אכן נמדד על ידי השוטר - וזו אכן מסקנתי במקרה זה - כי אז נובעת מכך המסקנה כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בת/1.

6. טענת הנאשם כי השוטר לא ניצב היכן שטען שניצב ומדד את מהירותו אינה טענת עובדה אלא מסקנה הנלמדת, לשיטתו של הנאשם, מהגיגום של דברים. הנאשם העיד כי השוטר **"לא יכול למדוד מהירות ולרוץ לנתיב השמאלי לשלוף אקדח ב-100 מ' שהיה בינינו"** (ע' 10 ש' 22-23) וכן **"הוא היה צריך להיות סופרמן ולעצור אותי"** (ע' 10 ש' 25-26). שוכנעתי כי השוטר אכן ניצב היכן שטען שניצב וממילא מדד את מהירות הנאשם כפי שמדד ועל כן המסקנה המתבקשת היא כי יש להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בדוח. אני סבור בעניין זה לא הניח הנאשם תשתית עובדתית ראויה לאמון. להפך, מצאתי בעניין זה לקבל את גרסת השוטר והכל מן הטעמים שאפרט להלן שעל יסודם ניתן לקבוע כי הנאשם אכן נמדד נוסע במהירות שיוחסה לו ומן הדין להרשיעו בעבירה שיוחסה לו.

7. בדיון ההקראה כפר הנאשם בכך שהשוטר היה עם הממל"ז בעת שעצר את רכב הנאשם. עוד טען הנאשם כי הבחין בכך שהמתנדב אוזח בממל"ז. דברים אלה לא הוכחו. ראשית, הנאשם הונחה לחקור את עדי התביעה בכל עניין השנוי מבחינתו במחלוקת. הוא לא שאל את השוטר כל שאלה אודות הימצאות מכשיר הממל"ז עליו או במקום אחר

בעת עצירת רכבו. שנית, וכפי שיפורט בסעי' 8 להכרעת הדין, הגרסה לפיה המתנדב החזיק בממל"ז משוללת כל בסיס, ככל הנראה גם לגישת הנאשם.

8. השוטר העיד כי האופנוע נמדד ממרחק 155.8 מ' כנוסע במהירות 82 קמ"ש או 22.7 מ' לשנייה. חישוב פשוט מלמד כי מרגע מדידת המהירות ועד לעצירת הנאשם חלפו כ- 6 שניות. זאת, יודגש, **בהינתן שהנאשם נסע במהירות קבועה עד עצירתו**, דבר שאיננו אפשרי מבחינת חוקי הפיזיקה. נהיר כי בשלב מסוים היה הכרחי כי הנאשם יאט את מהירות נסיעתו עד עצירה מוחלטת, כפי שציין גם השוטר בעדותו ("**ולכן ההנחה שנהגת במהירות שנמדדה עד עצירתך אינה נכונה**" ע' 8 ש' 1-2). במלים אחרות, חישוב המיטיב עם הנאשם (ומניח כי נסע במהירות קבועה עד עצירתו) מביא למסקנה כי לרשות השוטר עמדו כ-6 שניות מרגע המדידה על מנת להיערך לעצירת הנאשם. חישוב מציאותי יותר (המביא בחשבון גם את האטת הנאשם לצורך עצירתו היכן שנעצר) מביא למסקנה כי חלפו למעלה מ-6 שניות מרגע המדידה ועד העצירה. 6 שניות לטעמי הינן די והותר זמן על מנת לשמוט את הממל"ז (שהיה תלוי ברצועה על צוואר השוטר) ולרוץ לנתיב בו נעצר הנאשם, משעה שהנאשם לא הוכיח כי פרק הזמן הנ"ל הינו בלתי סביר בשים לב למרחק (הלא ידוע) שחצה השוטר ממקום המדידה ועד מקום העצירה).

8. כאשר נשאל הנאשם אם גם המתנדב, שהעיד כי לא החזיק בממל"ז, הינו "שקרן" השיב הנאשם "**לא יודע**". **לא רוצה להגיד סתם אבל אצל השוטר שעצר אותי בוודאות לא היה שום ממל"ז**" (ע' 12 ש' 9). במלים אחרות, גם הנאשם, לאחר שנפרשה מסכת ראיות התביעה, אינו עומד על הטענה כי הממל"ז היה ברשות המתנדב והוא טוען כי גם השוטר לא החזיק בו. מעבר לכך שמדובר בנסיגה מן הגרסה שהציג הנאשם בכפירתו, הנאשם שטען כי אצל השוטר "בוודאות" לא היה כל ממל"ז לא טרח לחקור את השוטר בעניין זה וזאת לאחר שמשמעות הימנעותו מחקירת השוטר בעניינים רלוונטיים הוסברה לו היטב בתחילת דיון ההוכחות. השוטר לעומת זאת, העיד כי הממל"ז היה תלוי ברצועה מצווארו כך שלא היה לו צורך להניח את הממל"ז היכן שהוא ולרוץ לנתיב מסוים ושם לעצור את הנאשם. לעניין רוחב נתיבי הנסיעה לא הציג הנאשם כל ראיה לרוחבם ובדרך זו לבסס את חוסר האפשרות או הסבירות של השוטר לנצל את 6 השניות (או יותר) שהיו לו מרגע המדידה עד לעמידה בנתיב בו נעצר הנאשם.

9. בתגובת הנהג לרישום ת/1 צוין מפי הנאשם רק כי "אין סיכוי" שנסע במהירות שנאמר לו כי נמדד. הנאשם לא הטיח בפני השוטר - כפי שמסר בהליך זה - כי השוטר לא מדד את מהירות נסיעתו. כאשר נשאל על כך בחקירה נגדית טען הנאשם כי אמר לשוטר כי לא מדד אותו אך הלה לא רשם זאת בתגובתו לדוח. כאשר נשאל אם כך היה מדוע לא חקר את השוטר בדיון ההוכחות בדבר הימנעותו מלרשום את מלוא תגובתו בדוח. הנאשם הצטדק בטענה לא למד עריכת דין (ע' 12 ש' 17-18). הסבר זה איננו יכול לעמוד בשים לב לכך שלנאשם הובהר בתחילת הדיון כי עליו לחקור את עדי התביעה בכל עניין השנוי מבחינתו במחלוקת, לרבות העניין הנוגע לרישום מלוא גרסתו בפני השוטר בעת רישום

ת/1.

10. הנאשם טען בדיון ההוכחות כי לא הראו לו על צג הממל"ז את תוצאת המדידה. מעיון בראיות התביעה (ת/3 סע' 5) עולה כי השוטר סימן בת/3 "נתוני המדידה הוצגו בפני הנהג". הנאשם לא חקר את השוטר בעניין זה כך שגם בנקודה זו לא נסתרה גרסת התביעה לפיה נתוני המדידה הוצגו לנאשם.

11. טענת הנאשם כי השוטר לא מדד את מהירותו מניחה כי השוטר ביקש להתעמר בו על ידי כך ייחוס אשמת שווא. לא הוכח כי קיימת היכרות קודמת לאירוע נשוא הדיון בין השוטר לבין הנאשם, וודאי לא משעה שהאופנוע של הנאשם היה רחוק למעלה מ-150 מ' מן השוטר כך שהלה לא ידע מי רוכב עליו. לא ניתן על ידי הנאשם הסבר מדוע יבקש השוטר להאשים את הנאשם בעבירה אותה לא עבר. כפי שצוין, שליפת האקדח על ידי השוטר הייתה מאוחרת למדידה ועל כן המשקעים הנובעים משליפת האקדח אינם משליכים בדיעבד על המדידה שביצע השוטר.

8. לאור האמור אני דוחה את טענת הנאשם לפיה אין זה סביר או מתקבל על הדעת כי מהירות נסיעתו נמדדה על ידי השוטר. להפך, אני סבור שמכלול הנימוקים שהוצגו לעיל רק מחזקים את גרסת התביעה לפיה מהירות הנסיעה של הנאשם אכן נמדדה כפי שנמדדה. מכיוון שכך ומכיוון שהנאשם לא כפר בתקינות וכיול מכשיר המדידה אלא רק בעצם ביצועה ביחס אליו מצאתי להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 24 אפריל 2018, במעמד הצדדים